

Naar Finansministeren, skønt han ikke ventede, at Statens finansielle Stilling skulde bedre sig, saaledes at disse Indtægter kunde undværes, ikke havde fremsat Forslaget til nærværende Lov paa et tidligere Tidspunkt, var Grunden den, at Ministeren ønskede at afvente Ændringsforslagene til Finanslovens 3. Behandling og at fremskaffe de bedst mulige Oplysninger om den finansielle Stilling, idet Formaalet maatte være at skabe Balance paa Driftsbudgettet. — Det nævnte Indtægtsbeløb fordelte sig saaledes paa de enkelte Poster:

Indførselstold og Tillægsafgift paa visse toldpligtige Varer m. v.....	19,9	Mill.	Kr.
Ølskat.....	7,0	—	—
Tillægsafgift paa Benzin.....	11,5	—	—
Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer.....	2,0	—	—
Tobaksafgift.....	3,5	—	—
Afgift af Kaffesurrogater.....	2,8	—	—
Totalisatorafgift.....	0,35	—	—
Tillægsafgift paa Sukker.....	4,6	—	—
Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.....	0,25	—	—
Stempelafgift af Spillekort.....	0,3	—	—

Ved Sagens 1. Behandling i *Folketinget* blev Lovforslaget anbefalet af Ordførerne for Regeringspartierne (*Hans Nielsen* og *Rager*) som finansielt nødvendigt. Den førstnævnte Taler mindede om, at Kravet om Tilvejebringelse af de foreslaaede Indtægtsbeløb var en Følge af Kriseforanstaltninger baade over for Landbruget og Arbejdsløsheden, og da Krisen stadig varede ved saavel for Landbruget som for de arbejdsløse, var det naturligt at forlænge de paagældende Indtægtslove. Venstres Ordfører (*Himmelstrup*) beklagede, at Forslaget var fremsat paa et saa sent Tidspunkt, saa meget mere som der i sin Tid kun var givet ringe Tid til Behandlingen af de ved Loven af 15. Oktober 1932 foretagne omfattende Toldlovs-Ændringer, en Lov, som Venstre, selv om den efter Englands-Traktatens Afslutning spillede en noget mindre finansiell Rolle, stadig var imod, og hvis Virkninger Taleren ønskede nærmere belyst. Venstre var paa det rene med, at en meget væsentlig Del af det foreslaaede Beløb under de bestaaende Forhold maatte tilvejebringes ad den indirekte Beskatnings Vej, og tilsagde sin Medvirken hertil, men Partiet ansaa sig for frit stillet baade med Hensyn til Bestemmelsernes Gyldighedstid og Beløbets Størrelse. — Ordføreren for Det konservative Folkeparti (*Drachmann*) advarede i Anledning af nogle Udtalelser af *Hans Nielsen* mod at se for lyst paa Forholdene, idet han hævdede, at